

כהן משיח פרק שלישי הוריות

יד

תוספת דרא"ט

(א) [נסיחה ב].
 (ב) נכחה סד. (ג) כ"ב
 נכחה קמה: (ד) נכחי
 רבא: (ה) [נכחות פי
 כ"ט] שיהו כב יוסף
 סוף [גיה סוהא]:
 (ו) כ"ט ב"ז:

אמר ליה הל"ב תמו תרבות לנח. דמשמע אצ"ס שכבר מוח תרבות
 לנח ואין יפה להזכירם: אפי' רבי. דענין הוא הכא לא נהוג עטותהא
 יתירא דאמר מאיס רבי מאיר ולא ראה לומר בהדיא אמר ר"מ: סיני
 עדיף. מי שניה משנה וברייתא סדורין לו כנתינתן מהר סיני: וחד
 אמר עוקר הרים. דחריף ומשולפל בתורה תורה אור
 אצ"ס שאין משנה וברייתא סדורין לו כל
 כך: רב יוסף קרו ליה סיני לפי שהיו
 משניות וברייתות סדורות לו כנתינתן
 מהר סיני אבל לא היה משולפל כרבה:

להביא שם צומן בתוך ביתו אלא כשאח רולה נהקח דס"ה) היה האומן
 על לבייתיה דרבה וסס היה מקוץ ואיה דגרסי שלא ראה לנהוג שררות
 בעלמנו כל צומן שנים שמוך רבה כלומר שלא היה לו סאלי להקפו
 עלמנו אלא היה. שוסק כל טעה בתורה לפני רבה: חזייה לאב"י דגבס
 רישיה. כלומר ראה לו ארמת ראש:
 נחמני פתח. ולאמר דרשא דמשמיה
 פסקו ליה רבתיא אב"י קרו ליה נחמני
 (ו) (ואיכא דאמרי דגלסון נגדו קרי ליה
 נחמני כלומר עדיין אחס תלמידו של
 רב נחמן): חריף ומקשה. מתוך פלפל
 יתירא ויהו ליה הוא מקשה ומחרץ
 אבל רבה בר מנהג לא היה חריף כל
 כך אלא מתוך שהוא שיהו ומעיין יפה
 יפה מסיק אליבא דהלכתא:

לא היה קרב אמר לו מי הם הללו שמימיהם
 אנו שותים ושמתם אין אנו מוכירים אמר
 ליה בני אדם שבקשו לעקור כבודך וכבוד
 בית אביך אמר ליה °גם אהבתם גם שנאתם
 גם קנאתם כבר אברה אמר ליה °האויב תמו
 הרבות לנצח אמר ליה הני מלי היכא דאהנו
 מעשייהו רבנן לא אהנו מעשייהו הדר
 אתני ליה אמרו משום רבי מאיר אילו היה
 המורה לא היה קרב אמר רבא אפילו רבי
 דענוותנא הוא תנא * אמרו משום ר"מ אמר

הדרן עלך כהן משיח וסליקא לה
 מסכת הוריות

ר"מ לא אמר אמר רבי יוחנן פליגו בה רבן שמעון בן גמליאל ורבנן חד אמר סיני עדיף וחד אמר עוקר
 הרים עדיף (ג) רב יוסף סיני רבה עוקר הרים שרצו לחמן איזה מהם קודם שלחו להו סיני עדיף (ג) דאמר
 מר הכל צריכין למרי חטיא ואפילו הבי לא קביל רב יוסף עליה מלך רבה עשרין ותרתין שנין והדר
 מלך רב יוסף וכל שני דמלך רבה רב יוסף אפילו אימנא לבייתיה לא חליף אב"י ורבא ורבי זירא ורבה
 בר מתנה הוו יתבי והוו צריכי רישא אמרי כל דאמר מלחא ולא מפרין להו רישא דכולהו איפריך דאב"י
 לא איפריך חזייה (ד) רבה לאב"י דגבס רישא א"ל נחמני פתח ואימא איבעיא להו רבי זירא ורבה בר רב מתנה
 הי מנייהו עדיף רבי זירא חריף ומקשה ורבה בר רב מתנה מתין ומסיק מאי תיקו:

הדרן עלך כהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

דלכא רבה בר מתנה מתין ומסיק כלומר לא היה משולפל וחרף כ"כ נקצות ולחרן מיד אלא שיהו ומעיין יס
 עד דחלוקא ליה שמת"י אליבא דהלכתא ח"י סי מנייה עדיף וסליקא כתיב:
 הדרן עלך כהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות (ה) ע"י כשרוך ערך אב"י .

ורבה בר מתנה סו יתבי כדדי וסו לביי רישא. כלומר סו לריבין למטת ראש עליהם לאורה שיהו כזו סתום
 להו ויסדר להם משניות וברייתות וסס יקבו לו וסו חחרן ולפי שהיו כלם חכמים ונמנים ראויים להיות רבאים ולא
 ארז מהם כסוף (הנידו ולא היה אפשר לאחד מהם למטת אח כשהי כזו שלא יתקאלו בו שלישי או רביעי. לסיך

אמר כל חזן דאמר מלח
 ולא סריכי לביי רישא.
 ארז כל חזן מנייה מלח
 (רבל סוס) [דטלח]
 ארז וליט דאב"י לא
 ארז חזייה רבא לאב"י
 דגבס רישא כלומר ראה
 לו סתמה ראש וסלמח
 סיס מחמת דלא חסרן
 ליה מלחא ארז ליה נחמני
 סתח ואימא דרוב לקחן
 דמן סמ"א ססק לו
 רבתיא. וס"כ רבא נאון
 ז"ל (א) דאב"י נחמני שמו
 ומסר"י כססה דחסי
 כנמראווקפי (קד) רבנן
 דבר אב"י דרבה בר
 נחמני סוס וחלמיו וכין
 דרוב שמו נחמני כסס
 אב"י דרבה לא סוס קרא
 לו ככל שטתיו נחמני כסס
 אב"י אלא דרוב קרא ליה
 אב"י כלשון אב"י כסס
 סקרא אב"י וסליק ליה
 אב"י. וכין סהי מן
 האבות והגולה קרייה
 רבנן כזי סב"ר ז"ל:
 איבעיא להו רבי זירא
 ורבה בר מתנה סי
 מנייה עדיף. נסיק מניה
 לביי דמחמתי מוולפסקר
 פלחא לחר מנייה ונסיק
 סי מנייה עדיף. וססח
 חסרס (חזה) [מדה] דלכל
 חר מנייה. ר' זירא חריף
 ומקשה מתוך סילפולא סיה
 יודט לנקיט ולחרן (מי
 לא) [מיד] סוס ידט
 לאב"י שמתחא אליבא